

vort Udenrigsministerium, at jeg ikke rigtig forstaar, at man ikke finder det ørkesløst stadig væk at bebrejde Udenrigsministeriet noget i den Henseende. Man synes, det er saa fornemt. Ja, et Udenrigsministerium, som skal leve i internationale Forhold, maa naturligvis tilegne sig internationale Former. Der er visse internationale Hensyn, som det er nødvendigt for dets Tjenestemænd at tage — det kan være baade i det ydre og i det indre —, og jeg tror, det vilde være meget beklageligt, hvis vore Tjenestemænd i Udenrigsministeriet, baade ude og inde, ikke netop følte dette, at det er nødvendigt for at udøve deres Tjeneste, at de har denne internationale Form. At man skulde føle, det var for fornemt, ved jeg dog ikke. Ja, nu har man jo installeret Udenrigsministeriet paa Christiansborg; det gør det maaske noget fornemmere; man skal op med to Elevatorer, det gør det maaske noget besværligt. Men naar jeg ser, hvor mange Mennesker af forskellige Samfundsklasser der færdes i Gangene deroppe, har jeg egentlig Indtryk af, at det er det Ministerium, der har størst Tilgang fra alle Samfundsklasser, og jeg har aldrig hørt Klage over, at nogen af vore Embedsmænd ikke skulde have behandlet Folk paa den Maade, som Tjenesten tilsiger. Man siger nok, at den Type, vi skulde have, er Typen Nørsgaard i Prag. Men man maa jo ikke glemme, at Nørsgaard havde som Diplomat den Fordel at dø ung. Vi ved alle sammen, at naar man dør ung, har man alle de Muligheder, der kan drømmes om, de bliver til Virkelighed for en; det er for saa vidt for Eftermælet en Lykke. At han gjorde sine Sager godt i den korte Tid, han havde at virke i, er rigtigt nok, og det var netop, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds udtalte, i en Medgangstid, han virkede dernede. Men Nørsgaard var jo kun een Mand, og nu er han død, og vi kan ikke stampe Folk op af Jorden, men maa tage dem, der er. Jeg tør sige, at mange af den Type, som har den gamle Diplomats Form og Optræden, er ikke mindre dygtige i det økonomisk-politiske end netop disse Mænd, der, som det blev nævnt i Folketinget, er taget fra Gaden:

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds talte om, at man opnaaede saa lidt — det blev nævnt i Tilslutning til, hvad det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) sagde om, hvad vi naaede i Tyskland og Norge. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds tilføjede: Spanien og udtalte endvidere, at man ikke fra vore Gesandter i Østrig og Svejts havde faaet tilstrækkelige Indberetninger om Valutaforholdene. Ja, man

lægger jo altid Mærke til det, som ikke lykkes, og saa tales der om det, som ikke er opnaaet; men naar noget lykkes, synes man, det er en Selvfølge, og det nævner man saa ikke. Nu skal det altsaa ikke være lykkedes for vor Udenrigstjeneste at faa ændret noget i den tyske Toldlov og den norske Toldlov eller den spanske. Men tror ærede Medlemmer af det høje Ting, at nogen Stats Diplomat nogen Sinde magter et indenrigspolitisk, et partipolitisk Forhold i et andet Land? Naar f. Eks. Agrarpartiet i et Land bliver enigt med Industripartiet i samme Land om: hvis du giver mig dette, giver jeg dig hint, hvis du giver mig billigt Kød, giver jeg dig til Gengæld dette eller hint paa et andet Punkt, er der saa nogen, der tror, at dette Lands Indrepolitik vil lade sig diktere noget som helst af en Diplomat fra et andet Land eller af, hvad et andet Land gaar ind for? Vor Udenrigstjeneste følger nøje med alle de økonomiske Bevægelser i de forskellige Lande og indberetter derom, og saa gør Udenrigsministeriet alt, hvad der staar i dets Magt for at opnaa en Ændring i Forholdene, hvis det er ønskeligt. Men ingen maa tro paa, at vi skulde kunne omskabe andre Landes Indenrigspolitik. Det er umuligt. Med Hensyn til, at man ikke fra Udenrigstjenesten fik tilstrækkelige Oplysninger om Valutaforholdene, den Gang dette Spørgsmaal var paa Dagsordenen, skal jeg bemærke, at jeg ved, at vi fik fortræffelige Indberetninger f. Eks. fra Svejts. Men naar man ved, hvor uhyre vanskeligt det var at magte Valutaforholdene her, hvordan man stod delt i det Spørgsmaal, forstaar jeg ikke, at man kan tro, at det havde nyttet stort, om vor Gesandt havde grebet Tingene an anderledes. Han kunde ikke gøre andet end indberette, at saadan ligger Forholdet. At man ikke herhjemme kunde tage tilstrækkeligt Hensyn dertil, er en anden Sag.

Det glædede mig, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds sagde, at det dog var lykkedes Folketinget at faa et smukt Resultat ud af Sagen; det er det, som foreligger her, og som Ministeriet „ovillkorligen“, for at tale Svensk, for Fremtiden vil rette sig efter; det er der ikke Tvivl om. Med Hensyn til Raadgiveren i Folketet er jeg uenig med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds. Jeg tror ikke, det nytter at optage nogen Debat om det. Det ærede Medlem siger, at der skal være Kendskab til Folketet i Udenrigsministeriet, hvad skulde der ellers være? Ja, man kræver af dette Ministerium, at det skal være inde i alle økonomiske Forhold hjemme og ude,